

Kralj, Virus, i izgubljena kruna

(Croato)

Nekada davno živješe jedan Kralj bez krune.

Kralj bijaše tužan jer ga bez krune nitko nije prepoznavao i poštivao. Kraljevu je krunu prije nekog vremena ukrao jedan smiješni, neobični, majušni tip poznat pod imenom Virus kojega su, nakon što je ukrao kraljevu krunu, svi zvali Corona Virus. Virus je išao naokolo s crveno-bijelom krunom na glavi, i igrajući se i poskakujući, ulazio u dućane, trgovine i u kuće, dodirujući sve i svakoga. Svakim dodirrom ostavljao je trag prstima, majušni crveni trag, poput tankog praha koji se lijepio za stvari, kuće i za ljude koji bi nakon dodira postajali crveni i razboljevali se.

On bijaše zadovoljan svojim djelom i što je više doticao, sve je više uživao gledajući kako citavo Kraljevstvo postaje crveno u samo nekoliko dana.

No kralju to ne bijaše ni malo zabavno. Svakoga dana njegovi mu tajnici i savjetnici govoriše da je to malo čudovište i kradljivac kruna mijenjao ne samo boju nego i raspoloženje njegovog Kraljevstva: malo po malo svi postajaoše tužniji i bolesniji, no kako je Virus nosio krunu na glavi, počeo mrziti kralja kao da mu je on dao krunu da napakosti svojim podanicima.

Sve do jednog dana kada kralj, sve ljući i zabrinutiji zbog onoga što se dešavalo, ne odluči da je došao trenutak da vrati krunu i zaustavi tog tipa koji je uništavao njegovo Kraljevstvo.

Nakon pomnog razmišljanja pozvao je svoje tajnike i savjetnike ne bi li mu njihove ideje pomogle donijeti odluku. Čitav dan kralj i njegovi povjerenici mudrovaše što im je činiti da zaustave Virus i povrate krunu, ali nista od onoga što se reklo ne uvjeri Kralja koji te večeri ode spavati vrlo razočaran i zabrinut.

Tijekom noći, dok je spavao i sanjao, padne mu na um jedna ideja koja mu se narocito svidjela: da se on sam preriše u cestovnog radnika, poput onih sto popravljaju rupe na cesti, noseći sa sobom kantu punu crnog i jakog ljepljiva koje bi, čim se prolije po zemlji, trenutno blokiralo bilo koga tko bi na njega nagazio. Tako prerušen i opremljen naumio je da se slijedećeg dana uputi u portagu za Virusom. I kada ga zazove, približivši mu se, kao da ga želi pitati za informacije, brzo bi prolio malo ljepljiva kako bi ga na licu mjesta zaustavio, da bi mu potom skinuo krunu s glave dok se ovaj očajnički koprao u svojoj iznenadnoj nepokretnosti.

Zadovoljan svojim naumom, ujutro rano odmah pozove svog osobnog tajnika zatraživši da mu donese kombinezon cestovnog radnika, cipele, radnu kapu, rukavice, kantu i specijalno crno ljepljivo koje se koristi za zatvaranje rupa.

Čim mu donesoše odjeću i kantu Kralj se presvuče i sav sretan, premda poprilično nervozan, izađe iz Dvorca i bez da ga itko prepozna i krene u potragu za groznim Virusom.

Opazivši ga u jednoj od sporednih ulica, pripremi se za napad, i približivši mu se upita ga: "*Gospodine Viruse mozete li se, molim vas, približiti vas jer vas moram upitati za jednu uslugu?*"

Radujući se novoj prilici da dodirne još jednu osobu, Virus se približi čovjeku koji se doimao poput običnog radnika - i koji je u međuvremenu prolio mnogo ljepila - no čim mu se primakao, osjeti da su mu se noge zaglavile i zalijepile. I dok je on vrištao, mlateći rukama i pokušavajući skinuti cipele, Kralj Radnik mu ote krunu sa glave i pobježe!

Gologlavi Virus stajaše ondje bijesan, vrišteći iz sveg glasa. Stanovnici koji su pritrčali da vide što se događa nađuše ga bez krune na glavi i zalijepljenog za zemlju. Počeše vikati od radosti i neki od njih odoše uzeti konop da bi ga dobro zavezali i skinuvši mu cipele odvedoše ga u zatvor kako bi konacno zaustavili njegov užasni utjecaj na cijelo oboljelo Kraljevstvo.

Vrativši se u Dvorac, i presvukavši se ponovno u kralja s krunom na glavi, Kralj je organizirao povorku kako bi svima pokazao da se vratio, dobar kao prije, i da će Kraljevstvo ponovno živjeti u miru i da će, nakon sto budu izliječeni svi bolesnici, život bez groznog Virus u zatvoru, biti mnogo ljepši i pravedniji za svih.

(Tanja Popovic)